

gunes inexactituds, algunes vegades en temes que l'autor coneix bé.

Celebrem, en fi, el llibre d'en Lloret. Seria interessant una sèrie de monografies divulgatives d'aquesta mena, però hauríem d'escollir o bé una línia de divulgació més general, o bé, com dèiem al principi, una línia d'informació sobre l'estat actual en els diversos camps de la física —i de les altres ciències, és clar—, a nivell d'estudiant de primer cicle o de llicen-

ciat en fase de «reciclatge» en especialitats diferents de la seva. L'obra d'en Lloret creiem que supera la primera possibilitat, però que és massa general per a constituir un exemple adient del segon tipus de textos. Per la seva agilitat, la seva actualitat i el seu interès, ens sembla ben recomanable per a un públic ja una mica iniciat en la curiositat científica.

[DAVID JOU]

«ESP AIS DE PROBABILITAT FINITS», D'EDUARD BONET

Eduard Bonet porta ja molts anys treballant en el camp de l'estadística matemàtica i les seves aplicacions. Defensor de l'ús del català com a idioma científic, ha escrit fins ara dos llibres en aquesta llengua: *Espais de probabilitat finits* i *Fonaments d'Estadística*, apareguts en 1969 i 1974 respectivament. Comentem avui el primer d'aquests,* del qual ha aparegut una segona edició el 1975, sense que s'hi hagi introduït cap canvi.

L'obra, exposada en termes de matemàtica moderna, conté, en línies generals, els elements de teoria de la probabilitat que permetran de desenvolupar més endavant l'estadística matemàtica, la teoria de la informació i la teoria dels processos estocàstics.

Comença el llibre amb una anàlisi detallada de la metodologia de la ciència empírica, tot aprofitant els problemes de la teoria del coneixement matemàtic plantejats per les qüestions de probabilitat.

Cal remarcar que en la redacció d'aquesta part intervingué d'una manera decisiva el malaguanyat Gabriel Ferrater.

En el capítol 1er. es donen els axiomes i definicions generals que permeten l'anàlisi formal de les experiències o proves aleatòries, i en el segon capítol hom inicia l'estudi del cas dels espais de probabilitat finits. Per raons pedagògiques —el text és eminentment pedagògic— l'autor prefereix d'estudiar només aquest cas, amb la intenció que els conceptes fonamentals de la probabilitat siguin més clars. En aquesta tasca s'ajuda amb nombrosos exemples. Els darrers capítols contenen una introducció a les cadenes i a l'estudi de les variables aleatòries i arriben fins a les lleis febles dels grans nombres.

Com a curiositat, trobem al final del llibre un fragment d'Ibèmia, composició de música estocàstica.

[ANNA M. CUXART I JARDÍ]

* EDUARD BONET, *Espais de probabilitat finits*, Barcelona, Teide, 1969. (2.ª edició, 1975).